

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 8089/05
16.05.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Катарине Манојловић – Андрић, чланова већа, са саветником Вукицом Латиновић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Дирекције за пословни простор града Београда, коју заступа Градско јавно правобранилаштво, Београд, Улица Тиршова број 1, против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа – Регионални центар Београд број 47-970/2004-02 од 6.4.2005. године, у предмету пореза, у нејавној седници већа одржаној дана 16.5.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа – Регионални центар Београд број 47-970/2004-02 од 6.4.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа – Регионални центар Београд, Филијала Врачар број 47/1-561/04 од 8.11.2004. године, којим је тужиоцу наложено да ради отклањања незаконитости и неправилности, у поступку теренске контроле обрачунавања и плаћања пореза на промет услуга, у периоду пословања од 1.4.2001. до 30.9.2004. године, уплати порез на промет услуга у укупном износу од 288.920.345,77 динара и припадајућу законску камату обрачунату закључно са 31.12.2003. године, у износу од 72.457.872,28 динара, у року од 10 дана од дана пријема решења.

Тужилац у тужби поднетој преко законског заступника оспорава законитост решења туженог органа наводећи да Дирекција за пословни простор Града Београда није јавно предузеће, већ део градске управе, чија је основна улога остваривање јавне функције издавања у закуп пословног простора, а приходи добијени од издавања у закуп имају третман јавног прихода и улазе у Буџет Града Београда. Сматра да је оспорено решење правно неодрживо јер је у супротности са одредбом члана 17. став 1. тачка 3. Закона о порезу на промет, који прописује да се порез на промет услуга не плаћа на услуге које врше државни органи, органи територијалне аутономије и органи локалне самоуправе у остваривању јавне функције, као и са одредбама Закона о јавним приходима и расходима и Закона о локалној самоуправи. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу у свему остао при разлозима датим у оспореном решењу и предложио да суд тужбу као неосновану одбије.

Врховни суд Србије је испитујући законитост оспореног решења на основу члана 39. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета, нашао да је тужба основана.

По налажењу суда, погрешно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења којим је тужиоцу наложено да ради отклањања утврђених незаконитости и неправилности у поступку теренске контроле обрачунавања и плаћања јавних прихода у периоду од 1.4.2001. до 30.9.2004. године на укупан износ накнаде од 1.444.540.861,84 динара, коју је тужилац остварио од издавања у закуп пословног простора, изврши уплату обрачунатог пореза на промет услуга и припадајуће камате према спецификацији наведеној у првостепеном решењу.

Према одредбама члана 12. ст. 1, 2. и 3. тачка 7. и члана 13. став 1. Закона о порезу на промет ("Службени гласник РС", бр. 22/01, 73/01, 80/02 и 70/03), порез на промет услуга плаћа се на промет услуга које се обављају уз накнаду, између осталог и на давање у закуп покретних ствари, пословног и другог простора, а обвезник пореза на промет услуга је лице које изврши услугу.

Одредбом члана 17. став 1. тачка 3. истог закона прописано је да се порез на промет услуга не плаћа на услуге које врше државни органи, органи територијалне аутономије и органи локалне самоуправе у остваривању јавне функције.

По налажењу Врховног суда Србије, издавање у закуп пословног простора у државној својини претставља услуге које органи локалне самоуправе остварују у вршењу јавне функције. Ово стога што уређивање и обезбеђење коришћења пословног простора, према члану 18. тачка 8. и члану 21. став 2. Закона о локалној самоуправи ("Службени гласник РС", бр. 9/02...33/04 и 135/04), представља послове из изворног

делокруга општине, односно града. У складу са одредбом члана 24а Одлуке о градској управи ("Службени лист Града Београда" бр. 5/92...33/03), Дирекција за пословни простор Града Београда је вршила послове који се односе на управљање пословним простором на коме је носилац права коришћења Град Београд; водила евиденцију пословног простора; обављала стручне послове давања у закуп, односно на коришћење пословног простора; вршила надзор над коришћењем пословног простора; старала се о наплати закупнине и обављала друге послове у складу са законом и прописима Града Београда. Послове давања у закуп пословног простора и наплате закупнине Дирекција је вршила као орган Градске управе у име и за рачун Града Београда, па, у складу са правним ставом Врховног суда Србија, није обвезник пореза на промет услуга.

Сматрајући да је због свега изнетог оспореним решењем повређен закона на штету тужиоца, Врховни суд Србије је на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 16.5.2007. године, У. 8089/05

Записничар, Председник већа-судија,

Вукица Латинковић, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МН